

JOSEPHUS

FRATRES AGNOSCENS.

TRAGŒDIA.

ACTA

LUDIS SOLENNIBUS

IN REGIO

LUDOVICI MAGNI COLLEGIO
apud Patres Societatis JESU.

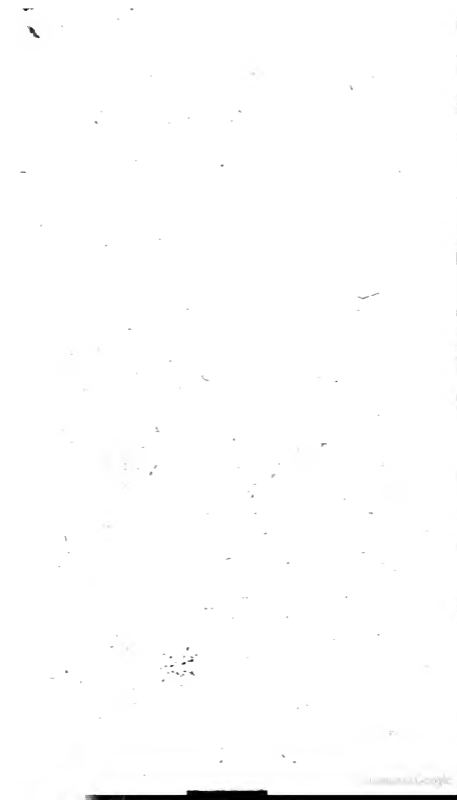
Auctore GABRIELE FRANCISCO LE JAY,
ejusdem Societatis Sacerdote.

PARISIIS,
Apud Viduam SIMONIS BENARD, viâ Jacobarum,
è regione Ludovici Magni.

M. DC. XCV.
CUM PERMISSU.

ILLUSTRISSIMO VIRO
HENRICO FEYDEAU
IN SUPREMA
INQUISITIONUM
CURIA
PRÆSIDI INTEGERRIMO.

*ON ERIT, opinor,
PRÆSES ILLUSTRIS-
SIME,
qui miretur, nomen hîc tuum
à me præfigi, qui præter te
neminem habeam, nec san-*

*

EPISTOLA.

guinis , nec amicitia necessitudi-
 dine conjunctiorem : quod u-
 trumque , quanti ducendum
 putem , & scis ipse , & cer-
 tiori testimonio probatum ve-
 lim. *Quanquam* videri pos-
 sim tibi forte confidentior , cæ-
 terisque adeò qui te noverint
 lepidis pro more salibus in-
 dulgentem , nec mihi , nec
 ipsi JOSEPHO pepercisse ,
 quasi austeris theatri legibus
 accommodari feliciter historia
 ejusmodi non posset.

EPISTOLA:

*Tamen nihil vereor jam pro-
 vocare ad te ipsum ; & quam
 reliquis in rebus tanta cum in-
 tegræ laude & sapientiæ fa-
 mæ æquitatem impertis, eandem
 Dramati qualicumque nostro
 postulare. Equidem memini non
 improbatum tibi, dum ageretur
 in Scena : at non erat inte-
 grum parenti optimo iis Acto-
 ribus non plaudere, quos inter
 HENRICUS ille tuus Re-
 gias partes nec ignobiliter sus-
 tinebat.*

EPISTOLA.

Ut ut est : de JOSEPHO
nostro quodcumque judicium
feras , PRÆSES ILLUSTRIS-
SIME, hoc ero contentus satis,
si vel hoc levi observantia &
amoris erga te mei pignore
existimari possim.

Devotissimus tibi , GABRIEL
FRANCISCUS LE JAY,
è Societate JESU.

P R Æ F A T I O.

SUNT hâc ætate nostrâ non pauci qui stare bellè Tragœdiam posse non putant, nisi suum à Fabulâ historiisve profanis argumentum, venustatem à mollibus Amorum illecebris totam habeat: adeóque Tragœdias in Collegiis agi solitas idcirco aspernantur, quod illæ vel careant Amore tenero, vel argumentum Sacris Litteris aut Christianis Annalibus plerumque acceptum debeant.

Horum ego si servire studiis voluissem, non jam obsequerer
á ij

P R Æ F A T I O.

amicorum consiliis , qui credendam luci censuere *Josèphi Fratres agnoscentis* Tragœdiam actam nuper in Scena , non infelici , ut aiebant , exitu , nec sine piis spectatorum lacrymis.

At quoniam vidi vix ullo niti fundamento qui jactitant , rejiciendas à Theatro sacras historias , nec profanas etiam placere , nisi amoris mutui spe intricatam habeant fabulam ; putavi errorem illum evelli ex animis posse : præsertim ex quo viam sternere visus est Tragico- rum apud nos Poëtarum nobilissimus, qui Dramata duo , quæ postrema omnium edidit , & à Literis Sacris mutuatus est , & amatoriiis omnino spoliavit ornamentis.

P R Æ F A T I O.

Equidem scio quid objiciant statim amatorix fabulæ acres illi fautores. Hunc ipsum, quem laudavi modo, proferunt, reliquosque adeò temporum nostrorum probatissimos Poëtas, qui potiores in scribendis Tragœdiis, aut aliquas saltem Amatorum partes esse voluerunt: quasi Amorem præter, tragicum nihil agnoscerent.

Tamen nihil ejusmodi novimus factitatum, neque à Sophocle, neque ab Euripide, quos primos Tragœdiæ parentes tam vetus quam recens ætas agnoscit. Imo Sophoclis Ajacem, Oedipum, Antigonem: Euripidis Iphigeniam, Tragœdias, ut reliquas omittam, uno omnium

*Tragicis
Legibus
Amorem
vix accõ-
modans.*

ã iij

P R Æ F A T I O.

ore celebratas qui legerit, is fateri cogatur Poëtas illos veteres in tractandis univèrsis penè affectibus ita fuisse verfatos, ut Amorem unum mollem intactum reliquerint; five nihil deprehenderent in illo motu animi quod saperet majestatem heroïcam, five in reliquis pleniorè quandam uberiorè-que tragicæ laudis inesse materiè arbitrentur.

Quod si à Poëtis Græcis ad Latinos veniamus, occurret Seneca: quem etsi tanquam absolutum aliquod Dramaticæ artis exemplar non propono, nemo tamen æquus rerum æstimator negaverit, scripsisse eum plurima, quæ si è severioribus Thea-

P R Æ F A T I O.

tri regulis paulisper immutentur, non ultimum inter nobilissimas Tragicædias habere locum possint. At quasnam ille Amori, quem rejicimus mandavit partes tot inter eximia Dramata, quæ pene integra nostrates Poëtæ suos in usus exscripserunt? Video pertractatam ab eo diligentè in Thebaïde Iram nobilem, generosam in Thyeste Vindictam, heroicum in Troade Dolorem, ferocem in Medea Zelotypiam, rigidam in Agamemnone Ambitionem: alium ubique molli de amore silentium, præterquam in Hippolyto, cujus desiderio dum succensam Phædræ exhibet Poëta, tam modestè id facit tam vere-

P R Æ F A T I O.

cundè, ut non suâ sponte, sed argumenti quod tractabat, necessitate coactus huc descendisse videatur.

At quid de ipsis Poëtis recentioribus dicemus? Quid de magno illo Cornelio, quem detritæ jam diu ac corruptæ Tragediæ restitutorem Gallia nostra veneratur? Is enim quanquam Episodia quædam amatoria, plerisque Dramatum inseruit: Amoris ne, an cæterorum potius affectuum tractatione ad eos, quos consecutus est, plausus pervenit? Quas illustriores usquam in Scena Fæminarum personas adhibuit, quàm vel Corneliæ in Pompeio, vel Cleopatrarum sua in Rodoguna; quarum

P R Æ F A T I O.

altera Vindiētam, Ambitionem altera, alienissimos ab amore tenero motus præ se ferunt?

Jam verò in ipsis Amantium personis quas elucubravimus accuratius, quid ita demulcet ac pelliciat animos, uti vel Phocas in Heraclio, dum geminos inter Principes, qui ambo ipsum dedignantur Patrem, Filium ab Extraneo nequit agnoscere; vel Nicomedes in Tragedia ejusdem nominis, quem inimicorum furor extrema quæque minitantium non commovet? Est aliqua uspiam Scena aut illustrior aut admirabilior, quàm quæ Augustum de abdicando imperio deliberantem in Cinnæ fabula, vel Pompeium

P R Æ F A T I O.

ac Sertorium, in Sertoriano dramate colloquentes inducit?

Illum verò qui in exhibendis Amantùm personis placere visus est præter cæteros & felicius etiam processisse, tanti non facerem, nisi amatoriiis Scenis alias multò pulchriores Tragica ipsius opera sufficerent. Ego certè Andromachen infortunatam, Hectoris sui desiderio nunc suspirantem, modo periclitantis Aftyanaëtis metu ingemiscentem, mox utriusque vindicandi studio inflammata, fastidiosis Hermiones vel Orestis næniis prætulerim. Confectum curis ac mœrore Agamemnonem, dum filiam immolare cogitur, lamentantem ac desperantem Clytem-

P R Æ F A T I O.

nestram , cujus è sinu abripitur Iphigenia ; Iphigeniam ipsam inter parentum lacrymas pro communi bono devoentem se se , & ultra sortem ætatis ac sexus sortem ac constantem, magnis Theatra plausibus exceperunt : Achillem maluissent impigrum , iracundum , ferocem , quàm amatorem. Inviçtum accisis in rebus Pori animum , dignam victore ipso majestatem nemo non suspexit : indolentem præter modum amore Arianes Alexandrum vidimus qui minus approbarent.

Jam si quæritur proprius Tragediæ finis , cujus est misericordiam & metum in spectatorum animis excitare : liquet

FRÆFATIO.

quam parum insit in Amore tenero roboris ad ejusmodi motus commovendos.

Exhibetur in Scena vir Princeps, quem Patriæ caritas, studium Libertatis, Propinquitatis aut Amicitiaë jura, Fides, Religio in extremum fortunarum ac capitis discrimen adduxere; commovetur statim spectatoris animus, & innato piæ voluntatis sensu talem in virum ultro propendet. Eundem si senserit ad graviores devenisse angustias, Amori indulgentem mollius, aut indignabitur tam ignavum ac socordem heroa repræsentari, aut certè redactam ad Soccum Tragœdiam irridebit. Nam quis ferat Alexandrum, Mi-

P R Æ F A T I O.

thridatem, Pompeium, & alios
ejusmodi viros, à quibus nihil
nisi grande atque heroïcum ex-
pectes, in Pamphilos, Clinias,
& Clitiphones repente commu-
tatos?

Hinc etiam facilè quivis in-
telligat, quàm parum aptus hic
Amor ad incutiendum animis
metum, qui Tragediæ alter
scopus est. Id certè multò bre-
vius feliciusque confecerit, qui
Tyranni impotentis furias, qui
Odium, Iram, Vindictam, Am-
bitionem, Invidiam, & alios
vehementiores animi motus in
Scenam protulerit.

Nunc eximendus & eorum
scrupulus qui depromptam è
Sacris Literis vel Christianis

*Sacros
eventus
Theatro
posse ac-
comodari.*

P R Æ F A T I O.

Annalibus historiam nolunt in
Theatrum dari.

Enimverò quid habet Chris-
tiana vel Judaïca magnanimi-
tas quod vel Græcæ vel Roma-
næ fortitudini cedat ? Commo-
vebit nimirum ad misericordiam
sui junior Manlius, quem rigi-
dus plus æquo disciplinæ mili-
taris observator pater etiam vi-
ctorem obtruncat ; duos inte-
rim ac ferreos spectatores inve-
niet Hermenegildus, cujus exi-
mia in tuenda Christi fide con-
stantia patrem amantissimum
mutavit in tortorem ? Exprimet
tibi Iphigenia lacrymas, dum in-
certis Oraculorum vocibus obse-
cura morti ultro se devovet ; Su-
fannam imperatoriæ dignitatis

P R Æ F A T I O.

infignia conculcantem, & Virginitatis ac Religionis studio ad supplicium properantem ficcis oculis aspicias ? Augusto nullus in Theatro non applausit dum Cinnæ cæterisque adeo conjurantibus in caput suum condonat inimicitias : parem , imo illustriorem Josephi in fratres suos magnanimitatem fastidiosa respueret multitudo , si dignitatis argumenti par in scriptore nobilitas responderet ?

Sed non convenit , inquires , Sacrorum Annalium majestati cum illis Poëtarum figmentis , quibus quasi totidem luminibus Actio Dramatica illustratur. Sit illud fanè : numquid mirabiles satis eventus Historia Sacra non suppe-

P R Æ F A T I O.

ditat ex sese, ut fabulosis inventis facilè careat? Quanquam cur in ipsis etiam quæ ex sanctioribus monumentis decerpta sunt Tragœdiarum argumentis, quoquo modo adornandi facultas adimatur? Si modo nihil affinxeris, quod veritatem sacram impugnet aut labefactet, non video cur tam in sacris quàm in profanis æqua Poëtarum inventioni potestas non relinquatur?

Saltem heroa sacrum non decet illis obnoxium repræsentari cupiditatibus, quæ dum profanis heroibus impunè permittuntur, miram afferunt Tragœdiæ venustatem. Dum molles amatoriosque sensus exemeris, quos Heroi
turpe

P R Æ F A T I O.

turpe est affingere , seu profanos ille mores seu sacros colat ; non peccabis contra debitam Religioni reverentiam , si quem ejusmodi variis animi motibus conflictatum exhibeas.

Hominem effinge , ut voles , odio concitatum , vindictæ appetentem , gloriæ & honoris studio stimulatam : illum nobilissima quæque meditantem ac molientem retineant ac morentur afflictæ conjugis orbitas , sobolis amor , labantis ac ruentis casu suo domus commiseratio : scrupulum etiam injiciant ratio desertæ propinquitatis , amicitia jura , fides legitimo Principi mancipata ; non elevabis vel sic neque imminues Religionis ma-

PRÆFATIO.

jestatem, sed extolles & augebis. Quid enim ad ipsius commendationem potest esse illustrius, quàm si tales viros ostentare possit, qui inter varias affectuum omnis generis obluctantium morastotos se, & quod erat ipsis in vita carissimum, Religioni immolare non dubitent.

Atque utinam qui profanas amatoriasque historias tractasse feliciter sibi gratulantur, suam in adumbrando heroë sacro industriam collocatam vellent! Haberent illi profecto digniorem laboris sui materiem & fructus etiam, quantumvis diffidant, uberiores! Erunt certò futuris deinceps ætatibus Polyuctus, Esther, Athalia, perenne monu-

P R Æ F A T I O.

mentum, quanta cum laude personæ sacræ locum habere in Tragedia possint.

Evulsis, ut nobis quidem videtur, tam inanibus præjudiciis, restat ut de ipsius, quam edimus, Tragediæ argumento, et si notissimum est, pauca præmittamus.

Venditus, Fratrum invidia Josephus in Ægyptum venerat. Interim Pharaon turbatur somniis, quæ dum solers interpretatur Josephus, ex felici augure factus est regni totius administrator. Cum fertilitatem sterilitas subsequeretur, quod utrumque ille prædixerat; qui Chananæam incolabant Josephi fratres coacti fame venire in Ægyptum.

Quid habeat singularare Josephi historia.

P R Æ F A T I O.

Cognovit statim fratres suos Josephus ipse non cognitus : at re dissimulatâ, dum Benjaminum fratrem natu minimum adducerent, agnovit demum, & veteres oblitus injurias cunctos excepit Ægypto ac commodè locavit.

Quæ sufficit huic Tragœdiæ argumentum Josephi fratres agnoscentis historia, non est ejusmodi, ut tanquam unius tantum hominis aut etiam familiæ negotium spectari debeat. Eâ re veluti præparare visus est Deus eventus illos mirabiles, quibus ab Ægypto in alias terras toti quem elegerat populo aditum aperiret.

Hinc divino afflatus numine eventura olim Josephus jam

P R Æ F A T I O.

præsentificit , & se non tam stabiliendæ in Ægypto gentis suæ, quam propagandi in aliena terra divini imperii cupidum exhibet.

Et si autem de Ægyptiorum in Josephum invidia nihil apertum Historia Sacra loquitur : tamen subsequatæ populi hujus suspiciones atque odia id satis innuunt : quæ si desint , sufficeret vel ipsum peregrini & advenæ nomen.

Rameffes verò apud Pharaonem Pincernis præpositus , qui instaurandum se brevi in gradum pristinum , olim dum esset in vinculis , à Josepho didicerat, eidem Josepho in arcanis omnibus conscius non temerè fin-

P R Æ F A T I O.

gitur , cum in eam sententiam ipsi Sacrarum Literarum Interpretes ierint.

Porro quam referant bellè magnanimitatem heroïcam , quàm varios & moratos rectè sensus præbeant , quæ sacris è Codicibus erui possunt Tragœdiarum argumenta , licebit vel ex hac una Josephi historia facere conjecturam.

Hinc enim ostentat in Josepho Heroëm nullis adversi fati casibus fractum : quem nec iniqua suorum odia , nec acerba paratæ quondam mortis recordatio , nec fastidiosa plerumque sublimioris fortunæ gloria prohibent , quin hominum genus ignobile & Ægyptiis invisum

P R Æ F A T I O.

pro suis agnoscat , & acceptas olim injurias ultrò condonet.

Inde afflictam exhibet in Benjamine innocentiam , sed erectam tamen , & præter sortem ætatis animosam & constantem.

Jam in reliquis Josephi fratribus justus admissi in fratrem sceleris pudor ac dolor seprodit , & in sincera Josephi probitate certa quædam fiducia.

Habes in Pharaone Virum Principem non elatum rebus prosperis , ut Proregem , cujus solertia fluunt ad votum omnia , parum memor aut gratus despiciat : non suspicacem aut credulum præter modum , ut incertis rumoribus statim adjiciat fidem : non caput molliibus adulantis Aulæ le-

PRÆFATIO.

nociniis ut oppressæ per malas artes innocentia opitulari negligat.

Dum prælatum sibi in rebus administrandis Josephum iniquius patitur Amasis, suam homini peregrino quem destinabat perdere, salutem ac fortunam debere cogitur.

Denique Ramesses docet non esse certio rem aut diuturnam magis amicitiam, quam quæ simili infelicitate parta sit.

Atque in illa Personarum varietate tanta, quantam Actores hujus Dramatis suppeditant, non potest non esse locus ingens & tractandis affectibus nobilissimis, & moribus, quod in omni Fabula præcipuum est,

P R Æ F A T I O.

est , diligenter erudiendis.

Felicem me ! hunc si laboris
mei fructum habere possim ;
ut , qui in scribendis Tragœ-
diis primas tenent , amatoriiis
Episodiis velint abstinere , &
suam in re sacra industriam
interdum experiri.

ACTORES.

JOSEPHUS { Ægypti Prorex, Jacobi
 } ex Rachele Filius.

BENJAMINUS { Josephi ex Jacobo & Ra-
 } chele Frater.

Josephi ex Jacobo Fratres.

RUBENUS { Servator Josephi, & Ben-
 } jamini Defensor.

SIMEON { Obses pro Benjamini
 } adventu.

JUDAS { Sponsor pro Benjamini
 } reditu.

*CÆTERORUM. EX JACOBO
FRATRUM TURBA.*

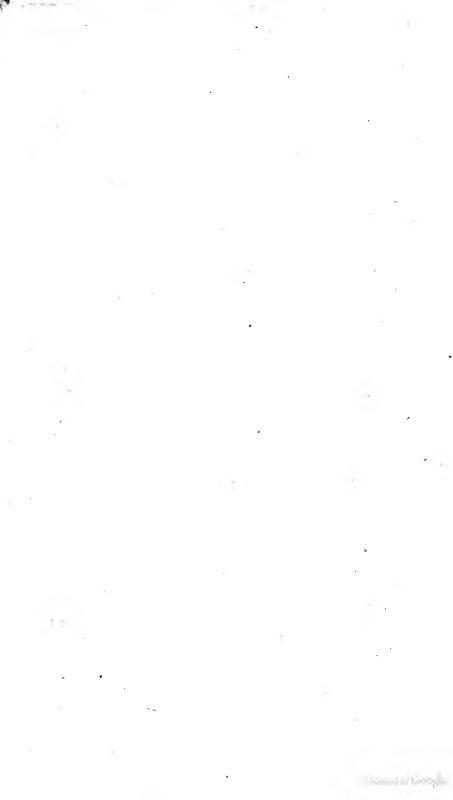
PHARAO ξ Rex Ægypti.

AMASIS ξ Regii Palatii Magister.

RAMESSES { Josephi Amicus, & in
 } vinculis olim Socius.

MILITES.

SCENA MEMPHI IN PALATIO PHARAONIS.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

The first part of the book is devoted to a general survey of the history of the subject, and to a discussion of the various methods which have been employed in its study. The second part is devoted to a detailed examination of the various theories which have been advanced, and to a comparison of their merits and demerits. The third part is devoted to a discussion of the various applications of the subject, and to a comparison of the results which have been obtained.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
 5 EAST ASH STREET
 CHICAGO, ILL.

M. Corneille in. *Ego sum. Joseph. Gen. 45. Marotte f.*

ACTUS PRIMUS.

SCENA PRIMA.

JOSEPHUS, RAMESSES.

RAMESSES.

QUÆ te in latebris tandiu incertum tenent
Agitantque curæ ? geminus effluxit dies
Ex quo alloquendi capto sollicitus locum ,
Tuoque vix dum perfrui aspectu licet.
Quid esse dicam ? Tene sic totum occupet
Jam Benjaminus , nullus ut amicis locus
Deinceps superfit ?

JOSEPHUS.

Parce ; quid miserum asperas ?
Miseresce potius , & meam mecum dole
Amice , sortem,

A

R A M E S S E S.

Sortis adversas vices

Josephus inter fratris amplexus dolet ?

J O S E P H U S.

Ah ! quanta luctus inde nascatur seges

Nescis, Ramesse . . . Sed quid ulterius moror-

Animi recessus ultro & arcanos sinus

Recludere ? Ex quo vincla nos eadem pari

Junxere fato , quidquid abstrusum hîc fuit ,

Volui tibi patere : tu feriem asperam

Solutus malorum nosse : tu spes & metus ,

Ac , si quid animus rite prævidit boni ,

Rescire : latebris mox ubi per te erutus

Meliora sensi fata , quâ licuit , memor

Pensavi amica munus acceptum fide,

R A M E S S E S.

Quin-me nocentem potius & iniquum arguis?

Hæc probra merui fateor , heu ! qui te nimis

Obliviosus carceris longo situ

Marcentem , & ægrâ mole depressum tuli.

J O S E P H U S.

Cur ista memoras ? ne tuam culpes fidem :

Impensa abunde est ; si quid injectum est moræ,

Ille, ille cœli rector, & mundi arbiter,
 Qui librat æquis cuncta momentis Deus,
 Mea staret illo voluit ut pretio salus.
 Quanquam quid istis tempus incassum tero?
 Res instat alia; disce jam ut dolor & metus
 Amorque, varias pectus in partes trahant!
 Meministi, Amice, fratris aspectus mihi
 Quanto cupitus ambitu, quanto datus?

RAMESSÉS.

Audita cœlo vota: jam fratrem tenes:
 Hoc fruire longum: fratris in gremio licet
 Explere amorem.

JOSEPHUS.

Quid ais? infelix amor!

Utinam, Rameffe, liceat! in fratris sinum
 Vix irruebam, & prima tentabam oscula
 Præripere: subitò pueri ad aspectum incipit
 Trepidare pectus: vocis officium negat
 Torpensque medios lingua destituit sonos:
 Moventur intus viscera: injussi cadunt
 Per ora fletus, meque, ni facerem modum
 Protinus amori, proderet invitum parant.
 Avellor: heu! vis dura!.. Vidisti hunc fatis?

A ij

Eloquere : quantus frontis ingenue pudor !
 Quis fulgor oculis ! ut decens toto nitet ,
 Spiratque in ore gratia , in verbis lepos !
 Ah ! Benjaminus frater ut non sit , tamen ,
 Nec amare puerum non queam : quanquam
 est mihi

Eriam carendum hoc fratre : properato est opus ,
 Graviora patior : patrias cuncti ocyus
 Cedant in oras , provide.

R A M E S S E S .

Hoc animo fedet ?

Et Benjamine dicis extremum vale ?

J O S E P H U S .

Ah ! ne cruentam jam fati plagam aspera ;
 Amice , iussa perage.

R A M E S S E S .

Cur placito juvat .

Pugnare amori ? Pande nunc rerum abditam
 Seriem ; tuique tandiu fati incios
 Agnosce fratres .

J O S E P H U S .

Quod mones utinam exequi
 Liceat , vel istis esse consiliis modus ,
 Aditusve possit !

R A M E S S E S.

Quæ mora ancipitem tenet ?

J O S E P H U S.

Quæ tenuit usque : lubricus Regis favor :
 Invidia Procerum : suspicax populi metus :
 Exosa Memphis exteros , ex quo undique
 Jam scævientem sola non sentit famem.
 Proin fluctuanti parce spes animo irritas
 Injicere. Sortis cumulus hic demum asperæ
 Restabat unus ! Quisquis est tamen hunc feram
 Majora didici ferre : tu si nos amas
 Ne Benjaminus subeat aspectum cave.

R A M E S S E S.

Parebo : prius at pauca dicentem precor
 Benignus audi.

J O S E P H U S.

Fare.

R A M E S S E S.

Non equidem velim
 Quidquam augurari triste : sed puero nihil
 Censes timendum , quem tuus reliquos super
 Natos , amare blandius fertur parens ?
 Qui propius epulas inter assidens tibi

Opima per te fercula ante alios tulit ?

JOSEPHUS.

Nam quo ista tendunt ?

RAMESSES.

Proprio expertus malo es ,

Quid cæca fratrum invidia, quid demens furor
Odiūve possit.

JOSEPHUS.

Heu ! Quibus miserum incitas

Stimulis amorem ! Rursus in fratrem audeant

Peccare ? Quanquam , pone sollicitos metus

Funestum & omen : potius hæc tecum memor

Animo revolve ; sceleris ut puduit sui ,

Miserasque flerunt fratris amissi vices ;

Cùm suspicari visus hostiles dolos ,

Immerita in omnes dærus ingererem probra.

Has ipse , taciti voce quas patria dabant

Hausi querelas. *Utor est cælo Deus ,*

Fratres , nec ista patimur insontes mala

Quos immerentem cæcus in fratrem furor

Egit nocentes : nulla quos pietas , preces ,

Nec deprecantis ullus inflexit dolor.

Tamen , heu ! Ramesse , quos sibi fingit metus

Animus amantis ! haud mihi si fas foret
Puerum avocari paterer.

R A M E S S E S.

Inveni modum ,

Prorex : latebis , & tuo dabitur frui
Tibi Benjamino.

J O S E P H U S.

Quid ais ? hoc facies ? fidem
Præstabis ? Ah ! si

R A M E S S E S.

Tu modo factum approba,
Et innocentem patere quem meditor dolum.

J O S E P H U S.

Age ergo.

R A M E S S E S.

Saccum singuli secum auferunt
Refertum opima fruge : qui minimo obrigit ,
In ore sacci dexter abscondam scyphum :
Quo, dum futura certus interpret canis ,
Solennia inter sacra libare assoles.
Vix urbe fratrum turba protulerit gradum ,
Patriamque reperat læta , confestim insequat :
Proculque fœdi sceleris inclamans reos ,

A iiiij

Sistam fugaces. Facinus indignum abnuent :
 At Benjamini positus in sacco scyphus
 Factum revincet : interim reliquos patri
 Natos remittes : minimus ut furtum expiet,
 Servum tenebis.

J O S E P H U S.

Cuncta moderare ut lubet ,
 Nil moror , Amice : me tibi totum & meos
 Permitto amores. Ocyus fratres mone
 Omnes ut adsint : liberam abeundi moram
 Dum facio , tu rem confice.

S C E N A S E C U N D A.

J O S E P H U S.

Abrahamidûm Deus :

Qui me beato patriæ avulsum sinu
 Per tot labores, per tot ancipites vias
 Terris dedisti grande peregrinis decus :
 Ritus profanos inter & inanes Deûm*
 Larvas, quibus plebs credula & ficti tenax
 Nil profuturis obsequi studiis amat,

Meliora tibi si sacra persolvi placet ;
 Adesto cœptis , & piam fraudem adjuva.
 Si frater ipsa luce dilectus magis
 Mihi paratur , hinc tibi cultor novus
 Exsurget. Utinam læta posteritas ear
 Olim in nepotes , unicum qui te Deum
 Toti & tremendum numen Ægypto colant !

S C E N A T E R T I A .

JOSEPHUS , RUBENUS , JUDAS ,
 SIMEON , BENJAMINUS , LEVI ,
 ISSACHAR , ZABULON , DAN ,
 NEPHTALI , GAD , ASER .

JOSEPHUS .

SPECTATA toti patuit Ægypto fides ,
 Dilecta cœlo capita : jam patrios licet
 Repetere fines : ite , quas ultro dedit
 Volensque vobis Pharaoniliacas opes
 Auferte. Si quid contigit durum pati ,
 Vesterque si quem fecit accessus metum ,
 Æqui bonique ducite : Ægypti salus ,

Et læta regni fata moliri hæc jubent.
 Nunc quando virtus nota , consumptis cibis
 Nostram licebit rebus angustis fidem
 Probare : moneo rursus in quinos fames
 Durabit annos.

RUBENUS.

Quas tibi meritis partes
 Grates feremus ?

JUDAS.

Providam Ægyptus memor
 Altique mentem consilii cælo ferat,
 Quæ sola per te fertili gaudet solo.
 At terra Charaan , cujus in gremium bonus
 Opes refundis , usque munificam manum
 Celebrabit.

LEVI.

Hic tu publicæ æternum audies
 Vindex salutis.

ISSACHAR.

Nam quis , infelix seges
 Per arva latè cuncta dum victum negat ,
 Illum tacebit ; qui famem diram amovet
 Nostri misertus :

ZABULON.

Quandiu Ifacidûm genus
 Stabit superstes, tota posteritas memor
 Tuum usque recolet nomen.

DAN.

O quales dabit
 Tuum ore populi nomen iteratum sonos!

NEPHTALI.

O ter beatum nomen! Hoc pecudes agens
 Mox pastor omnis fistula nomen canet.

GAD.

Hoc ripa discet omnis, hoc rupes cava
 Et pulsa circum nemora, vallesque & lacus
 Nomen remittent.

ASER.

Gaudii causam novi
 Si quis labore non esse, responsum hoc feret.
Quem canimus, ille fecit arumnis modum.

SIMEON.

Me servitutis pigeat haud unquam mea:
 Quin & beatos inter ascribam dies,
 Quos te jubente, fratrum ut assererem fidem,
 Captivus egi.

BENJAMINUS.

Num mihi & sensus palam
 Efferre per te liceat ? Ah ! si quas iit ,
 Magnanime Prorex, justus in lacrymas dolor ,
 Cum me senili genitor ereptum sinu ,
 Invitus istas ingredi jussit plagas :
 Quantum repensum est ! Vidimus toti caput
 Orbí verendum ; vidimus per quem stetit
 Per quem & redempta Patriæ stabit salus.

JOSEPHUS.

I, cara soboles ; repete complexus patris
 Tristesque luctus sospes aspectu leva.

SCENA QUARTA.

JOSEPHUS, RAMESSES,
 FRATRUM TURBA.

RAMESSES.

PERACTA, Prorex, jussit

JOSEPHUS.

Provisum est satis ;

Ne longiori deforet quidquam viæ ?

RAMESSES.

Feci obsecutus cuncta.

JOSEPHUS.

Nil ego vos moror ,

Properate ; vester adsit è cœlo Deus ,

Totamque sobolem reddat incolumem patri !

RUBENUS.

Et ille , justas si preces audit Deus ,

Quas tanta pietas meruit , exolvat vices !

JUDAS.

Deus ille , decora quæ sacrum Pharaon in caput

Congessit , aliis cumulet !

SIMEON.

Et longos dies

Addat !

LEVI.

Serenos atque tranquillos dies ,

Quos nullus angat , nullus obscuret dolor !

ISSACHAR.

Te , te ille faciat prole multiplici patrem ,

Et avo nepotes aggeret seros Deus !

BENJAMINUS.

Et ille votis cumulus accedat , precor ;

Ne lucis ante munus ereptum querar ,
 Quam rursùm amico detur aspectu frui!

SCENA QUINTA.

JOSEPHUS , RAMESSES.

JOSEPHUS.

Quid me jubes sperare? vel qualem, obsecro,
 Pia fraus amantis exitum tandem feret?

RAMESSES.

Confide, Prorex; ritè provisum est tuo
 Deinceps amor. Conditus medio latet
 In Benjamini mysticus sacco scyphus.

JOSEPHUS.

Nunc ergo meus es! nemo te eripiet mihi
 Dilecte frater! Crescit impatiens amor,
 Metamque quanto propior optatam tenet,
 Tanto invalescit major,

RAMESSES.

Actutum nihil,
 Tua quo ferantur vota restabit super.

JOSEPHUS.

Utinam, Ramesse ! sed age, quod reliquum est,
precor ,

Absolve ; Fratres urbe digressi ocyus

Campos tenebunt , sequere : fugientes preme ;

Et Benjaminum , quem reum furti scyphus

Palam arguet , mihi siste.

R A M E S S E S .

Mandata exequor.

Finis Actûs primi.

ACTUS SECUNDUS.

SCENA PRIMA.

PHARAO, AMASIS.

MILITES.

PHARAO.

AB S I S T E , frustra es, Amasi ; quid inanem objicis

Rumoris auram ? Sentio qualem sibi
 Paucorum haberi postulet livor fidem.

A M A S I S .

Livoris animo suspicax absit metus ,
 Inviçte Princeps ; quod loquor facinus palam est .
 Vidit superbas extrui indignans dapes ,
 Nec tacuit Aula : vidit ignotum genus
 Tetroque nuper carceris clausum specu ,
 Fas omne præter , regio cultu excipi .
 Quin ipse medios inter accumbens , nihil
 Erubuit unà capere Josephus cibos .

Quid

P H A R A O.

Quid ista memoras ? Ergo suspectum , reor ,
 Hunc , Amasi , facies , cujus in dubiis fides
 Spectata rebus ? cui , malis præsentibus
 Servata , partam retulit Ægyptus memor
 Felicitatem ? Plura nè incassum adjice :
 Quidquid reponas sceleris infontem mihi
 Fidum & ministrum cuncta Josephum occinunt.

A M A S I S.

Quid mens futuri præscia atque animus sagax
 Præstiterit ultro fateor ; haud laudem viro
 Detrahere meritam , facere vel dubiam fidem
 Est animus : at si pauca

P H A R A O.

Nil opus est ; scio . . .

Proceres quid angat : exterus regno præest
 Minister uno Rege Josephus minor :
 Aliena nam quid fingis ? Hoc illis dolet :
 Caput hoc malorum : nil tamen facti piget ,
 Nec me pigebit , Amasi , dum tali auspice
 Optata toti surget Ægypto salus.

A M A S I S.

Quemcumque nostro vertici impositum velis

B

Feremus ultro : nemo Regnantum audeat
 Damnare facta : quisquis hic fuerit tamen ,
 Si quidquam ab alto, mægne Rex, peccet loco,
 Consulere nostrum est.

PHARAO.

Hanc mihi totam , obsecro,
 Permitte curam : nota Josephi indoles,
 Et notus animus.

AMASIS.

Nil quidem contra obloqui
 Ausim : sed unde , si tamen pateris , rogem
 Tam carus ille , cujus ignotum genus ,
 Incerta patria , stirpis auctores latent?
 His profugus olim forte constiterat plagis :
 Mox in latebras carceris cæci abditus
 Latuit pudendæ sortis expectans vices.
 Emersus inde, se supra deinceps nihil
 Nisi sceptrâ liquit. Dii, precor, nunquam Imperi
 Olim in ruinam tantus evadat favor !
 Oracla sedenim multa Niliacis procul
 Arcere terris hospitem externum jubent.
 Plebs inde (inanis fuerit hic etiam metus)
 Ex quo superbum fecit hospitium Exteris

Josephus, istum quo stat elatus, locum
 Animis apertè visa non æquis pati.

PHARAO.

Id esse credam ? Quidquid est, jam jam eruam,
 Confide: Miles huc mihi actutum mone

Josephus adsit. Men' pete insidiis rear,
 Spes unde fuerat major ?

AMASIS.

En infert gradum

Josephus, abeo: melius hæc absque arbitris
 Perages.

PHARAO.

Maneto.

SCENA SECUNDA.

PHARAO, JOSEPHUS, AMASIS.

MILITES.

PHARAO.

Quis mihi totâ calet,

Josephus, in aula rumor ? Aut quid tam tibi

Commune possit esse cum gente externa,

Ut, ante meritis premere quos visum est modis,

B ij

Tantus in eosdem post modum erumpat favor ?
 Priora certam merita ni facerent fidem ,
 Quid suspicari liceat , ut fileam , vides.

J O S E P H U S .

Quid iniqua possint odia , quas livor furens
 Extundere artes soleat , ut perdat male
 Quotquot nocentes fecit ; hoc magni potens .
 Per te administer Imperi noram fatis.
 Ast insolentes spreveram invidiæ minas
 Principis in umbra tutus. Heu ! quo me impulit
 Spes vana , si me jam reum & fontem arguis !

P H A R A O .

Non ille fontem credit , aut damnat reum ,
 Quemcumque propria judicem in causa facit.
 Age ergo ; falsi quidquid objectum est , leva.

J O S E P H U S .

Non urit animum tanta dominandi fames ,
 Ut, quem obsequendi cupidus ascendi gradum,
 Illo excidisse verear : at caderem æquius ,
 Fateor , cadendi causa si melior foret.

P H A R A O .

Quid monstra fingis ? Sceleris expertem puto,
 Iterum iterumque testor ; at quoniam malus

Error per urbem crevit , actutum exime.

JOSEPHUS.

Quando institutæ postulor vitæ modum
 Purgare culpâ , quod jubes ultro exequar ,
 Rex magne. Non me lubricæ fallax nitor
 Aulæ , negata flexit ad honores via.
 Depressus alto carcere alienum scelus
 Insons luebam viçtima , hoc unum ambiens
 Iniqua dum quis vincula eximeret dies.
 Tùm varia tibi se monstra sopito offerunt :
 Heu ! monstra veri nuncia ! Interpres vocor ;
 Accedo. Coram ut astiti & fari datum est ,
 Rem pando : tristes refero portendi minas :
 Tamen haud salutis nulla spes aderat. Jubes
 Ut imminenti promptus occurram malo ,
 Totâque grande nomen Ægypto facis.
 Quos demum in usus, magne Rex, vel quo exitu
 Dum fœda sterilis vastitas squalet soli ,
 Et nulla campis surgit effœtis seges ;
 Tibi redundant plena frumento horrea.
 Jam tota gazas mutat Ægyptus cibus ,
 Ultroque mox subibit , ut vivat , jugum.
 Quin & remotis exteræ gentes plagis ,

Quas dira laribus egit è patriis fames ,
 Properant , tuisque pedibus affundunt opes .
 Quid multa ? vitæ munus , alienis , tuis ,
 Fati arbitror utriusque dispensas : meum
 Hoc porto scelus est : si minus felix fores
 Rex magne , tunc & esse desinerem nocens .

P H A R A O .

Quam læta nobis fata contulerit sagax
 Animus , & alta , quâ vales , prudentia ,
 Josephæ , novi : quasque promeruit vices ,
 Gratus rependam . Nunc age illatam tibi
 Labem æmalis refunde , livorem obrue :
 Ipse , ipse mox , qua deceat , ulciscar probrum .

J O S E P H U S .

Non me ultionis cœcus instigat furor .
 At si libido pectus infidum mala
 Stimulasset unquam , tempus ah ! tempus fuit ;
 Impunè cladem cùm tibi & regno ultimam
 Parare licuit . Finge me jussum loqui ,
 Tristesque cœli pandere irati minas ,
 Tacuisse : tu jam fata quæ reliquos premunt ;
 Eadem doleres . Nunc ubi cunctos super
 Altum superbo vertice attingis polum ,

Consilia moveam noxia ! Hic in me stupor
Cecidisset !

PHARAO.

Ah ! ne pluribus certam satis
Fidem approbes, Josephè : nil quidquam ampliùs
Perquiro.

JOSEPHUS.

Miseros ergo solari nefas ,
Quos immerentes suspicax falsè metus
Vexare adegit , ipse ni videar nocens ?

PHARAO.

Piger ah ! piget , Josephè : tu , si nos amas ,
Obliterari , si quid erratum est , sine.
Injurious , Amasi , rumores labor
Sit premere , quaque commodum id fiat , simul
Consulite.

SCENA TERTIA.

JOSEPHUS , AMASIS.

AMASIS.

Nil te pigeat : errorem exuit ,
Vir magne , Regis animus & meritam male]

Contaminata veritas reperit fidem.
 Equidem augurabar , vera ubi virtus nitet ,
 Quam frustra inanes livor intentet minas.
 Gratare Superis , & tui in partem sine
 Accedat Amasis gaudii.

J O S E P H U S .

Hoc si debuĩ

Redimere pretio gaudium , fatius foret
 Caruisse.

A M A S I S .

Mores gentis , averfam indolent ,
 Ingenium & aulae suspicax noris modo ,
 Vir magne , quidquid illa jactarit , parum
 Te moveat.

J O S E P H U S .

Est, est, Amasi , spectatum fatĩe
 Quid illa possit : nec mihi pariter latet ,
 Hæc aula quantam præstet in amicos fidem.

A M A S I S .

Quo spectet , aut quem sermo perplexus petat ,
 Excutere non est animus : at quo res loco ,
 Juvare si quid Amasis obsequio potest ,
 Fidum usque pectus , & tibi addictum gero.

J O S E P .

JOSEPHUS.

Permitte mihimet : nil ego alienæ indigens
Opis ; nec ipsa , cum status rerum exiget ,
Amasi , silebunt facta.

A M A S I S.

Non equidem ambigam ;
At animus in te noster exquirat locum
Aditumve , quæ se prodar.

J O S E P H U S.

Hoc unum velim ;
Petamque ; rebus , Amasi , ut attentus tuis ,
De me quiescas.

A M A S I S.

Méne suspectum æstimas ?
Egive quidquam invitus ? Attestor polum.

J O S E P H U S.

Satis superque est : plura scitari abstine :
Tot , luce in una , solvere ambages piget.

A M A S I S.

Parco molestus esse : Qui profert gradum ;
Tibi latiore video conspectum offeret
Et intus * ego sim ?

* *Apertus*

SCENA QUARTA.
JOSEPHUS, RAMESSES,
RAMESSES.

Vota cumulavit Deus:
 Et innocentem cœlitus fraudem approbans
 Tibi Benjaminum reddit : inventus loco
 Quo positus ante, conscium furti scyphus
 Revincit : ingens urget attonitos stupor
 Fratres, suumque vix adhuc credunt malum.

JOSEPHUS.

Eheu! Ramesse, quas mihi curas paris!

RAMESSES.

Quid quereris ?

JOSEPHUS.

Utinam patrio affixus solo
 Caruisset istis Frater æternum plagis !

RAMESSES.

Hæc vota facias ? Têne jam Fratris piget,
 Quem sic amasti ? Nam quid . . .

JOSEPHUS.

Infelix amor !

Quæ me in pericla mittis !

R A M E S S E S.

An subiti licet

Causam doloris nosse ?

J O S E P H U S.

Suspectam , putes ;

Toti quod Aulæ fecerim ac Regi fidem ;

Dum liberalis videor in fratres nimis ,

Quos ipse , nam me mihimet objiciunt , prius

Tractaram ut hostes.

R A M E S S E S.

Numquid alienos malo

Facinore cunctos vindicas ?

J O S E P H U S.

Feci hoc quidem ?

At quando eosdem noverint furti reos ;

Quis , Amice , Regis sensus aut procerum ?

R A M E S S E S.

Scelus

In Benjaminoplecte , servitium impera :

Sic conticescet livor , & Fratrem interim

Potieris.

J O S E P H U S.

Ast hoc nomini hærebit probrum ;

B ij

Peregrina quod me turba delusum dedit,

R A M E S S E S.

Dum fertur unus particeps facti puer ,
Et labe reliquos solvis ; in quemvis cadat

Tam pronus error.

J O S E P H U S.

Major hinc surgit metus.

R A M E S S E S.

Quis ille ?

J O S E P H U S.

Ne quid forsân in pueri caput

Statuere Pharao gravius iratus pareat,

R A M E S S E S.

Confide melius : judicem causa unicum
Te spectat ; aut rem nosse si Pharao velit ;
Fratrem tuus præstabit incolumem favor.

J O S E P H U S.

Abscedo ; tu res tota quem teneat modum
Scrutare : procerum studia , rumores , fidem ;
Et cuncta Regis sedulo dicta excipe.
Ego interim nescire quod gestum rei est ,
Simulabo , mihi dum quidpiam certi feras,

Finis Actûs secundi.

ACTUS TERTIUS.

SCENA PRIMA.

RUBENUS, JUDAS, SIMEON,
BENJAMINUS.

BENJAMINUS.

Quid vultis ultra? vel quid incassum loquar,
Fratres? Amicam quando juranti fidem
Negatis? Iterum testor æthereas faces,
Imasque cordis qui videt cælo Deus
Latebras ab alto; sceleris admisi nihil,
Animusque furto purus inflicto vacat.

JUDAS.

Tu scelere purus nempe, dum crimen palam est?
Tuusque raptum faccus effundit scyphum?

BENJAMINUS.

Heu!

RUBENUS.

Quanta miseros in mala, infelix puer,
Fratres vocasti !

BENJAMINUS.

Pone sollicitos metus ,
Rubene : Fratrum salva res ; unum cadit
In Benjaminum facinus ; & si quam Deus
Minatur , in me tota tempestas ruet.

SIMEON.

At te quis egit in scelus tantum furor ,
Eloquere ? Quo non dira mortales rapis
Auri libido !

BENJAMINUS.

Pectus ut avarum fames
Stimularit auri ? Credis hoc de me nefas ,
Dilecte Simeon ? hoc mihi verè objicis ?
Non credis , aliud cogitas , aliud dedit
Huc usque vita specimen.

JUDAS.

Ah ! larvam , puer ,
Depone ; fictæ novimus mentis dolos ;
Fucumque deinceps facere nequicquam obsti-
nas :
Fatere crimen.

BENJAMINUS.

Sortis ô cumulum asperæ !

O sæva nimium fata ! Men' duras pati
 Non posse, vel dum plector immeritus, vices ;
 Nisi proditor , perjurus , infamis , nisi
 Abominandæ fraudis incurram probrum ?
 Vos , ah ! per istæc genua quæ teneo , & meis
 Perfundo supplex lacrymis , tales , precor ,
 Exuite sensus : quidquid Ægyptus paret ,
 Quodcumque misero mortis intentet genus ,
 Nil deprecabor : hoc mihi saltem dote ;
 Ut morte in ipsa , quam peto , inveniam fidem .
 Siletis ! Ecquid hic stupor misero occinit ?
 Et amica , Fratres , ora subtrahitis ? Piget
 Fratrem intueri , sentio , & flecti piget.

RUBENUS.

Abstite , vincis : namquid ulterius fidem
 Juda , negemus ?

SCENA SECUNDA.

RUBENUS, JUDAS, SIMEON,
BENJAMINUS, RAMESSES.

RAMESSES.

Plectere infantes nefas,
Dum perpetrati confcius sceleris palam est.
Ergo paternos cæteri repetant lares,
Unum manebit pœna qui reus est.

RUBENUS.

Reus

Nec ille, quem tu credis.

RAMESSES.

Hic non est reus,
Qui fraude sacrum pessima rapuit scyphum ?

RUBENUS.

Ah ! cuncta, fateor, ni quid indulges, probant
Puerum nocentem. Probra quot Fratrum tulit,
Dum nimium & ipsi creduli arguimus reum ?
At vita sceleris pura, fucique indoles
Inimica, mores candidi, ingenuo pudor
Natans in ore, certa verborum fides,

Et quæ modestas lacrymæ irrorant genas ;
 Vel Benjaminum reliqua si fontem gravent,
 Satis ista culpa vindicant : puerum inspice ;
 Talefne vultus pravitas unquam induit ?

R A M E S S E S.

Quis ergo, fare, sceleris admissi reus ;
 Si Benjaminum conscium facti negas ?
 Fratrumne latitat alius in turba nocens,
 Suum periclo Fratris occultans nefas ?

J U D A S.

Tam turpe facinus, credis, in Fratres cadat ;
 Aut affatim Proregis impenfus favor
 Exciderit animo ? potius ah ! tecum æstima,
 Quam non avaræ mentis incurrant notam :
 Qui ne solum pro cibis pretium ambigant,
 Jam duplicatam sponte mercedem ferunt.

R U B E N U S.

Quid inane, Frater, diluis frustra scelus ?
 Si Benjaminus crimine absolvi nequit,
 Vir magne : nos & pariter absolvi piget.
 Nihil moramur ; quidquid in puerum paras,
 Refunde in omnes : nemo reus est, aut reum
 Si quem æstimasti, nemo jam culpa vacat.

B E N J A M I N U S .

O Frater ! o amor ! ista te inflectant cave.
 Vox hæc amantis scilicet, jubet hoc loqui
 Fraternal pietas. Haud ego sum equidem nocens
 Cælum hoc, Deumque fraudis ultorem impiæ
 Testor : sed in me quando fors cecidit mala
 Vel immerentem ; quidquid immitte, asperum
 Atroxque secum traxerit, totum hoc feram.
 Hoc finite Fratres : forsân ultrices Deus
 Pœnas reposcit ; morte dum merita cadam,
 Mitescet ira numinis, ponet furor,
 Vestroque dira capite depellam mala.

R U B È N U S .

Meliora loquere ; fata quæcumque incidant
 Tecum feremus, Frater ; hoc saltem annuas
 Vir magne ; & istam, nulla si superest salus,
 Ne ferre pigeat rebus in miseris opem.

R A M E S S E S .

Me vestra pietas, vester incendit dolor ;
 Proregem adibo, credite : & si quid preces ;
 Si quid valebit gratia impendam. Interim
 Tu sequere.*

*Ad Benjaminum.

RUBENUS.

Noftras itane miferaris vices ?

BENJAMINUS.

Valete : vitæ ponet hic finem dies ,

At non amori.

SCENA TERTIA.

RUBENUS, JUDAS, SIMEON.

JUDAS.

Fata quo miferos agunt ,

Fratres , quid ultra plectit immeritos Deus ?

SIMEON.

Quid loqueris ? ah ! ne vindicem irrites Deum ;

Quem fic laceffis. Potius hoc tecum exige :

Ut ifta meritos , Frater , exagitant mala :

Quos efferatas vertere in Fratrem manus

Non puduit. Etfi lentus in pœnas Deus

Quandoque, nunquam iufta deferuit tamen

Ultio nocentes.

RUBENUS.

Quidquid adverfum incidit ;

Quodcumque patimur, verus interpres nimis

Prædixi, iniquus quando flectique impotens
 Vos innocentem raperet in puerum furor.
 Ipse execrandi sceleris ultorem Deum
 Testatus, iras vincere incassum, & fera
 Humili domare corda tentavi prece.
 Heu ! dum jaceret ad pedes nostros puer
 Josephus, imbre plurimo irrorans genas
 Tristesque casus deprecans : ah ! ne pias
 Maculate, dixi, cæde fraterna manus !
 Frustra omnia : preces, lacrymas, gemitus, minas
 Et vota, duri, ferrei, intractabiles
 Sprevistis. En jam manibus è nostris Deus
 Fratrem requirit !

JUDAS.

Sentio, agnosco, pudet,
 Frater, pigerque. Cæca quo nos impulit
 Invidia !

RUBENUS.

Sed dum querimur, ærata interim
 Jam forte puerum vincula immeritum premunt,
 Jam mors paratur dira.

SIMEON.

Cur animum abjicis ,

Rubene ? nondum penitus absumpta est salus ,
 Ut reris ; alias spes mihi Prorex facit.
 Nil ominare tristius ; novi indolem
 Expertus ipse frater. Ah ! quoties Viri
 Amicam in ipsis vinculis sensi manum !
 Eamus ergo : stemus abjecti ad pedes
 Suppliciter ; aure non preces surda audiet,

JUDAS.

Dilecte Simeon , sponte , quò impellis, sequor ;
 Eamus.

RUBENUS.

O si facere placatum hunc Deus
 Placatus ipse vellet !

JUDAS.

En Prorex subit ;

Fratres,

SIMEON.

Ruamus obviam.

RUBENUS.

I , Simeon , præi,

SCENA QUARTA.

JOSEPHUS, AMASIS, RUBENUS,
JUDAS, SIMEON.

SIMEON.

Magnanime Prorex

JOSEPHUS.

Nam quid etiamnum volunt ?

Aut quid morantes video? Num cautum est satis
Amasi , imperatas secum ut efferrent dapes ?
Eloquere.

AMASIS.

Nullam fecimus jussis moram ;
Vir magne , nec quid deesse jam possit , scio.
Ast impotentem gentis invisæ sitim
Non Pharia , totas si dabit tellus opes ,
Exsatiæ.

SIMEON.

Ah ! nil querimur : impensus favor
Meritum omne super ; at . . .

JOSEPHUS.

Ergo quid retinet ? Lares

Repetite patrios, solvite Ægyptum metu,
S I M E O N.

Utinam liceret !

J O S E P H U S.

Quid moræ est ?

S I M E O N.

In vinculis,

Heu ! Frater est !

J O S E P H U S.

Cur, Amasi ?

A M A S I S.

Compertum nihil ;

Generose Prorex.

J O S E P H U S.

Quid sit, ut norim, edite.

S I M E O N.

Jam mœnia urbis ultima emensus procul,
Votique per te compos, & te unum insonans,
Sese paternam quisque referebat domum.

Cum subito ab urbe miles armatus ruit :

Jussi que celeres premere confestim gradus,
Abominandi dedecus furti exprobrat.

Constitimus : & dum nullus objectum nefas

Veretur , ultro singuli saccum explicant.
At ecce , dolus hostilis , an casus fuit.....

J O S E P H U S.

Absolve.

S I M E O N.

Parce : vocem præcludit dolor.

A M A S I S.

Ut eruditâ fraude dissimulant scelus !

Effare.

S I M E O N.

Furti nulla suspicio incidat :

Minimi auguralem saccus expromsit scyphum.

A M A S I S.

Sic merita pensat nostra malefidum genus ;

Suspecta falso gentis ingratae fides ?

J O S E P H U S.

Quisquamne Fratrum particeps facti fuit ?

J U D A S.

O qui tremenda fontium in pœnas manu

Jaculatur alto fulmen è cœlo Deus ,

Invisâ feriat capita : vel pandens sinum.

Tellus sub umbras obruat , si quid.....

J O S E P H U S.

JOSEPHUS.

Bene est :

Abite, nil vos teneo :

RUBENUS.

Nec pariter nocens

Est ipse Benjaminus.

AMASIS.

O frontem æream

Et pervicacem ! vel reluctantes scelus

Fatentur, & se conscios facti negant !

SIMEON.

Sic est tamen : per quidquid in cœlo pium est ;

Sanctumque, testor. Genibus affusos vide,

Miscresce : te, te gentis afflictæ dolor

Lacrymæq; moveant : perdere unum non potes,

Ni tota eodem concidat fato domus.

JOSEPHUS.

Quid fonte distet innocens, notum brevî

Palamque dabitur : interim monitos volo ;

His si morantes rursus inveniam locis,

Debîta nocentî pœna vos pariter manet.

Egreditur

SIMEON.

Ah ! patere

D

SCENA QUINTA.

RUBENUS, JUDAS, SIMEON.

JUDAS.

Viden' ut fugit ! Hanc spem tu dabas ?
Sic flectitur ?

SIMEON.

Ne, Frater, incuses Virum :
Equidem benignam vix ego agnovi indolem.
Sed usitatam, crede, pietatem asperat ;
Rigidosque mores numen iratum facit.

JUDAS.

At inde, Fratres, pellimur, nec jam vacat
Ultra immorari : dicite, hoc rerum statu,
Quid agere porro deceat ? an gnati asperum
Casum Patri feremus ?

RUBENUS.

Ah ! miserum obruet
Luctus parentem ! nam quot in lacrymas iit ,
Cum Benjaminum plurima victus prece ,
Suos amores , traderet Fratrum in manus ?

Heu ! dura jam tum visus infelix senex
 Timere nato funera.

SIMEON.

Et patrium audeas

Subire vultum , Frater ? aut speras notam
 Vitare facti , dum caret nato pater ?
 Dilecte Juda , scelere cum nostro perit
 Josephus olim , credulo illusum est Patri.
 Jam Benjaminus fraude cum aliena occidit ;
 Vel innocentes causa dicemur necis.

JUDAS.

Certam parenti veritas faciet fidem :

SIMEON.

Nullam parentis luctus admittet fidem.

JUDAS.

Saltem probabit omnium insontes dolor.

SIMEON.

Unius æger arguet fontes dolor.

RUBENUS.

Et Benjaminus interim mortem oppetet
 Desertus , indefensus ? Hoc Fratres ferant ?
 Non si cruentæ mortis incutiat metus
 Prorex ; & in me totus exundet furor ;

D ij

Tamen hinc revellar.

JUDAS.

Fratris hoc staret salus ;

Rubene ! lucis non ego tantum appetens ;
Aut emori tam grande crediderim malum.
Sed quid juvabit ? credis , hoc pueri caput.
Servare pretio liceat ?

RUBENUS.

At saltem emorē

Dabitur.

JUDAS.

Nihil repugno , te Frater , sequar ;
Quemcumque tandem memet in casum trahis.

SIMEON.

Nec reliqua Fratrum turba consilium improbet.

RUBENUS.

Adeamus illos , Frater.

JUDAS.

O utinam cruor

Fundendus ultro crimen antiquum expiet ;
Nobisque , vel dum plectit , ignoscat Deus !

Finis Actus tertii.

ACTUS QUARTUS.

SCENA PRIMA.

JOSEPHUS, RAMESSES.

JOSEPHUS.

Quo res loco sunt ? Ecquid auditum refers ?
 Quis fervet aula rumor ? an motus graves
 Furti per urbem fama vulgati ciet ?

RAMESSES.

Silere potius liceat æternum : piget
 Narrare , quales usque meritorum immemor ;
 Et quam finistros Aula rumores serat.

JOSEPHUS.

Age imo : quidquid noris , actutum doce :
 Non imparatum pectus invenient mala.

RAMESSES.

Nihil morarum est ; efferam invitus licet ;

Quæ timida nunquam lingua voluisset loqui.
 Pars te occupatum gentis infidæ dolo
 Conquesta , segnes providæ mentis moras
 Inculsat ; alii patriam insidiis peti
 Clamant , & hosti liberam inquiri viam.
 Alii malignos arte simulantes metus
 Phario parari cunctant cladem solo ;
 Fraudisque vel te conscium arcana , palam
 Impune jactant.

JOSEPHUS.

Credulas nam quo metus ,
 Livorque mentes adigit !

RAMESSES.

Has turbas movet ;
 Tacitasque subdit Amasis odiorum faces.

JOSEPHUS.

Comperta loqueris : jam viri nota indoles ,
 Scio quo feratur. Sed age qua demum putat ;
 Quotquot feruntur , Pharaonum rumores fide ?

RAMESSES.

Didicisse nondum id licuit:at certum hoc habet ;
 Quod rerum in isto cardine , oblitus sui
 Nusquam quiescet Amasis ; ac lentas nimis

Si Regis iras sentiat, populi metus
Obtrudet.

JOSEPHUS.

Ecquid nostra pensantem male
Officia, gentem iniquam & invisam moror?

RAMESSES.

Injusta, Prorex odia, livorem & metum
Verbo vel uno premere, si lubeat, potes.

JOSEPHUS.

Ut Gentis, hujus indolem nosti parum,
Amice! fac me Patriam & genus & domum
Retegere tandem: tu novos, credis, metus
Numerosa Fratrum turba non faceret? Tamen
Aliter probari dubia nisi regi fides,
Nisi amoveri capite fraterno queat
Instans periculum; quidquid occultum latet,
Referabo. Melius cuncta dum sese explicent;
De Benjamino, fare, quæ nosti, precor.
Agedum, sinistrae fortis adversæ vices
Quo ferre vultu visus infelix puer?

RAMESSES.

Ingemuit equidem, sæpe contestans Polum;
Animumque diro crimine obstrictum negans.

Sed cura Fratrum gravior afflictum obruit ;
 Dum quisque luctu perditus tristem obstinat
 Sortem occupare Fratris. Hinc miserum metus
 Exanimat , inde stimulat impatiens amor.
 Ac, si patentem nactus huc aditum foret ;
 Hunc causa Fratrum supplicem dudum ad pedes
 Egisset.

BENJAMINUS.

Post Siparim.

Ah ! dum morior , extremum , obsecro ,
 Proregis ante genua ut amplectar , date.

RAMESSES.

Vox Benjamin est , sentio ; admitti petit.

JOSEPHUS.

Quid agam , Ramesse ? quo ferar ? tales putas
 Perferre vultus ut queam ? injussæ fluent
 Prodentque memet lacrymæ ! Abrahamidum
 Deus !

Retegere sensus donec arcanos juvet ,
 Animum labantem sustine , & placitum preme.
 Latebris amorem.

SCENA

SCENA SECUNDA.

JOSEPHUS,

RAMESSES, BENJAMINUS.

BENJAMINUS.

Quæ genas lacrymæ irrigant;
 Magnanime Prorex, quasque suppliciter tuis
 Genibus volutans, fundo sollicitas preces;
 Parata misero fata, sortemve ultimam
 Nil deprecantur. Ac licet cælo unicus,
 Quem veneror, & qui pectoris latebras videt;
 Me scelere ab omni norit expertem Deus;
 Tamen nihil recuso: quamcumque irroges
 Pœnam innocenti, quodlibet lethi genus,
 Ultro ac volens subibo; nil in me est moræ.
 At criminis quos nulla perstringit nota,
 Cur pœna Fratres similis infontes premat?
 Permite patrium regredi incolumes solum.

JOSEPHUS.

Nam quis moratur?

E

BENJAMINUS.

Retinet infelix amor,
Fratrisque miseri casus.

JOSEPHUS.

Et nostra interim

Gens perditellis exequi imperia abnuat
Impune? meritis pœna par cunctos manet.

BENJAMINUS.

Ah! parce; veniæ si quis est usquam locus,
Meruere, sola quos facit pietas reos.

JOSEPHUS.

** Ad Ra-
messesem.* I* ; contumaces siste quamprimum : veto
Ab urbe nequis efferat deinceps pedem.

BENJAMINUS.

Si quam irrogare fratribus pœnam voles,
Abitum minare ; summa votorum omnibus ;
Quascumque tandem rigidus intentes minas,
Perstare.

** J. p. 2
Fratres
invenit.*

RAMESSES.*

Fratrum flebilem turbam vides.

BENJAMINUS.

Heu me !

SCENA TERTIA.

JOSEPHUS , RAMESSES ;
 BENJAMINUS ,
 JUDAS , RUBENUS , SIMEON :

JOSEPHUS.

Molestas rursus hinc agitis moras ;
 Post jussa , post imperia ?

RUBENUS.

Quod liceat , jube ;

Generose Prorex ; te penes vitæ ac necis
 Jus omne ; flammæ , vulnera , & diras mali
 Doloris artes , quemlibet mortis gradum
 Propone. Quidquid corpore in nostro micat
 Cruoris , ultro dabimus : at patrios lares
 Repetere , Fratrem vincula dum infontem gra-
 vant ;

Dum mucro forte barbarus jugulo imminet ;
 Ignosce , causa hæc una si jussis facit
 Minus obsequentes.

E ij

BENJAMINUS.

Cur meos etiam aſperas,

Rubene, luſtus ? Unus in pœnas fatis,
 Ego ſum : cruoris unus explebo ſitim.
 Cur triſte fruſtra tota gens farum luat ?
 Miſereſce, Prorex ; impotens amor & dolor
 Veſana cunctis cardine hoc rerum ingerunt
 Conſilia.

JOSEPHUS.

Meritas, ite, ſi noxæ piget ;

Remitto pœnas : ſolus hic furti reus
 Totum expiabit ipſe, quod fecit, nefas.
 At abite celeres, jubeo : ni Memphi procul ;
 Veſper cadentem quando componet diem ;
 Vos occuparit, nil moror ; qualem decet,
 In pertinaces ſtatuo pœnarum modum.
 Ceſſatis ?

JUDAS.

Ergo Frater addatur comes ;

Fineſque redeat ſoſpes ad patrios ſine.

JOSEPHUS.

Non patiar.

JUDAS.

Ergo ne, precor, redivitum impera.

JOSEPHUS.

Abcedite, iterum jubeo; nequicquam moras
Trahitis inanes.

JUDAS.

Nam quid obsequium exigit,
Quod non valemus exequi? Heu! nostras Pater
Cum te jubente traderet Fratrem in manus;
Simul obligavit jure jurando fidem,
Ne quis paternæ limen attingat domus;
Nisi senectæ dulce solamen suæ
Puerum reducat. Jam quis aspectum Patris
Subire, vel quis ruere in amplexum audeat,
Dum Benjamin flebilem casum afferet?

BENJAMINUS.

Ite, ite, Fratres; ponite injustos metus;
Vos quando reduces cernet & salvos parens,
Nostram æquius, sperate, jacturam feret.

RUBENUS.

Te perditum, inquis, genitor ut patiens ferat
Suos amores? Nempe jam menti excidit,
Quot ille gemitus, quot dedit lacrymas; sinu

Cum tu implicatus intimo, & collo super
 Affusus, inter oscula, heu! fati inscius
 Et diceres extremum & exciperes vale?
 Quin & parentis repete sermonem memor,
 Quem rupta multo lingua singultu dabat.
 Tibi læta, Nate, cuncta perficiat Deus!
 At si, quod absit, rigidus alienis manet
 Te casus oris, tumulus excipiet Patrem.

B E N J A M I N U S.

Rubene, miseræ sobolis infelix parens
 Si fortè doleat fata, solamen feres:
 Tuique nostrum liberi implebunt locum.

R U B E N U S.

Si moreris, heu! quid liberis fiet meis:
 Quos ipse retinet obsides pro te Pater?
 Ah! ni redis, periere.

J U D A S.

Quid vitam moror

Et ipse, cujus debitum morti caput,
 Nisi sospitem te reddam & incolumem patri?

S I M E O N.

Quodcumque miseris mortis intentes genus,
 Optanda veniet: nam quis afflicti senis

Iræ , querelas , probra , luctus & necem }
 Oculis tueri possit ?

J O S E P H U S *A parte.*

O Fratrum bene

Mutata demum pectora !

S I M E O N.

An pueri vices,

Prærex verende , nullus è tot Fratribus

Subire per te possit ? Hæ dudum manus

Niliacæ ferre vincla didicere ; hoc caput,

Cervixque Phario deprimi assuevit jugo.

Me redde latebris : quidquid est vitæ super ,

Totum hoc profundo carcere abstrusus traham :

Vel si cruore decuit aboleri nefas ,

Est hîc cruor, per mille qui plagas at.

R U B E N U S.

Eadem precamur singuli : quotquot sumus

Se quisque cadere victimam in lucro putet.

J O S E P H U S *A parte.*

Quid video ? vigilas anime ? quo Fratres am

Olim furentes Fratris in vitam , rapis ?

Trepidare pectus sentio.

RUBENUS.

Ergo unum elige ;

Qui vincere iras sanguine effuso queat.

JOSEPHUS *A parte.*

Heu ! quanta patior !

JUDAS.

Una ni fatis est neci

Mactanda , Prorex , victima ; ense multiplex

Tibi sistit ultro : quam vales , mortem irroga ;

Nihil queremur ; certa dum Fratri hinc salus

Veniat , & ævo vivat extento parens.

BENJAMINUS.

Proh ! sancta pietas ! forte me dignum aspera !

Mea fata meritum , mortis injustæ forem

Si causa , vel si præmium ! Indignas preces ,

Magnanime Prorex , abjice : hic melius cruor

Tibi litabit. Tuque fatorum arbiter ,

Casus in istos qui vocas memè , ô Deus !

Vel immerentem plecte , si placitum est ; nihil

Recuso ; dum fors illa quæ miserum opprimet ,

Eadem innocentes ne simul Fratres premat.

SCENA QUARTA.

JOSEPHUS, AMASIS,
 RAMESSES, RUBENUS,
 JUDAS, SIMEON, BENJAMINUS.

AMASIS.

DElatam ad aures Principis, Prorex, fero
 Causam nocentium: plura scruteris vetat,
 Futurus ipse cognitor facti.

JOSEPHUS.

Bene est.

Regi obsequemur, Amasi.

SCENA QUINTA.

JOSEPHUS, RAMESSES,
 RUBENUS,
 JUDAS, SIMEON.

RUBENUS.

Ne lapsis operam

Afferre pigeat rebus: afflictam domum

Tutare, Prorex.

27

Arcere duram Fratribus multa prece
Sortem obstinaret.

JOSEPHUS.

Sed age , num reliquos parum
Dignos amari credis ? aut nil te movet
Amica Fratrum pugna ; dum quisque invicem
Pro Benjamino devovet letho caput ?
Ah ! vetera talis odia nil animus sapit !
Posuere mores efferi , invidiæ lues
Abscessit omnis. Vincor ; affectu pari
Trahitur in omnes animus , & latebris amor
Prodire gestit.

RAMESSES.

Igitur arcanos paras
Vulgare casus ?

JOSEPHUS.

Sic ratum est : ultra piget
Simulare. Rerum pandet hic seriem dies :
Ac si vel isto , quo fui elatus , gradu
Fuerit cadendum : Principi dubiam fidem
Probabo : tristes capite fraterno minas
Avertam , & ipsi , post tot adversas vices ,
Aliquid amoris dabimus.

RAMESSES.

Hæc utinam Deus

Cumulet ab alto vota!

JOSEPHUS.

Tu mundi fator,

Hominumque, solo fata qui nutu regis;

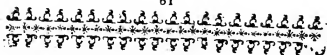
Si quam recludis me duce Ifacidis viam

Terras in istas; oro, qua cœptum est, opus

Absolve: placidus Pharao Josephum audiat;

Ultroque nostrum excipiat Ægypto genus.

Finis Actûs quarti.

ACTUS QUINTUS.

SCENA PRIMA.

PHARAO, AMASIS ;
MILITES.

PHARAO.

OMitte plura persequi : hortatu nihil
Indigeo : Pharii lætior facies soli ,
Florensque rerum copia (effætis seges
Dum late in agris moritur , & victum negat)
Quot suscitavit æmulos , novi satis.
At jam peregi cuncta mecum animo prius ;
Secura nequid pacis optatæ otia
Turbare deinceps possit.

AMASIS.

Æternum tibi
Hac mente firmas scepra: quamprimum malo
Occurre : tarda sæpe post longas venit
Moras medela.

PHARAO.

Ne time ; infidum genus

Si machinatum noverim hostiles dolos ,
Per sceptrajuro , quas decet , poenas dabit.

A M A S I S.

Nec ista vanos causa præ tendit metus ;
Syria quod illis patria : jam Gazam Syri
Tenent , & Aſcalona : jam tumidum feris
Victoribus subjicit Azotum caput :
Et , quidquid usquam littori Iſiaco adjacet ,
Servire didicit. Ne brevi Ægypto ingruant ,
Invicte Princeps , consule.

PHARAO.

An victos habet

Carcer nocentes ?

A M A S I S.

Iste Josephum labor

Spectavit.

PHARAO.

Hoc tu vise , & actutum refer :
Tecumque ut adsit , Amasi , Josephus , mone.

A M A S I S.

Rursum imminentem , si potest , cladem reis
Avertet.

PHARAO,

Hunc si sensero admissum nefas
Fovisse, & ipse vindicem agnoscat manum,

SCENA SECUNDA.

PHARAO.

MILITES

Quo suspicaces credulum in præcepis metus
Animum volutant? Ergo Josephum abjicis,
Dubioque præstas temerè rumori fidem?
Ten' lætioris, Pharaon, jam fati piget?
Nam cujus ille sceleris arguirur reus?
Gentem tueri perfidam, hostilem, impiam,
Nostrisque regnis fortè meditantem dolos
Jactatur. At, qui testis? Amasis scilicet;
Quem livor urget tacitus, atque odium im-
potens

Exstimulat. Animo finge nil Amasis malo
Peccarit; ipse numquid inflictum satis,
Præsentem te, probante, dissolvit probrum
Josephus? Atenim quid loquor? tetrum nefas
Dissolvit? agetum, quomodo tandem? scelus
Elusit, at non diluit: verbis datam

PHARAO.

Ne time ; infidum genus
Si machinatum noverim hostiles dolos ,
Per sceptrajuro , quas decet , pœnas dabit.

A M A S I S.

Nec ista vanos causa prætendit metus ;
Syria quod illis patria : jam Gazam Syri
Tenent , & Aſcalona : jam tumidum feris
Victoribus subjecit Azotum caput :
Et , quidquid usquam littori Iſiaco adjacet ,
Servire didicit. Ne brevi Ægypto ingruant ,
Inviſte Princeps , consule.

PHARAO.

An victos habet
Carcer nocentes ?

A M A S I S.

Iste Josephum labor
Spectavit.

PHARAO.

Hoc tu viſe , & actutum refer :
Tecumque ut adſit , Amasi , Josephus , mone.

A M A S I S.

Rurſum imminentem , ſi poteſt , cladem reis
Avertet.

P H A R A O,

Hunc si sensero admissum nefas
Fovisse, & ipse vindicem agnoscet manum,

S C E N A S E C U N D A.

P H A R A O.

M I L I T E S

Quo suspicaces credulum in præceps metus
Animum volutant? Ergo Josephum abjicis,
Dubioque præstas temerè rumori fidem?
Ten' lætioris, Pharao, jam fati piget?
Nam cujus ille sceleris arguirur reus?
Gentem tueri perfidam, hostilem, impiam,
Nostrisque regnis fortè meditantem dolos
Jactatur. At, qui testis? Amasis scilicet;
Quem livor urget tacitus, atque odium im-
potens

Exstimulat. Animo finge nil Amasis malo
Peccarit; ipse numquid inflictum fatis,
Præsentem te, probante, dissolvit probrum
Josephus? Atenim quid loquor? tetrum nefas
Dissolvit? agedum, quomodo tandem? scelus
Elusit, at non diluit: verbis datam

Extorsit astu plurimo , haud fecit fidem.

Quid statuis anime? Absolvis, an damnas reum?

*Josephum
intuens.*

En ipse * : viden' ut multa meditatus subit ,

Tacitaque volvit mente ! scrutemur virum.

SCENA TERTIA.

PHARAO , JOSEPHUS , AMASIS.

MILITES .

PHARAO.

Peregrina inanes turba faciebat metus ?

Sic luderis , Josephus ; sic gentem malam

Dum protegis , fovesque , Niliacam interim

Impune fraudi pandis hostili plagam.

JOSEPHUS.

Quisquamne miseram perfidi fontem doli

Gentem revincit ? Numquod imperio nefas

Molita , cladem struere & exitium parat ?

PHARAO.

Armatus hostis nempe nisi Memphim irruat ,

Ferrumque & ignes portet ; Ægypto nihil

Credis timendum. ? regiam expilent domum ;

Furrimque raptas auferant gazas , leve est.

Medio

Medio superbae prodeant gentis sinu ,
 Quam fata regni prospera incendunt, leve est.

J O S E P H U S .

Etiam sua illos Patria suspectos facit ,
 Invicte Princeps ?

P H A R A O .

Tun' Syro innatos solo
 Nescis ? Et isto nomine exosos mihi
 Regnisque ?

J O S E P H U S .

Vidit Syria nascentes quidem ,
 Fateor : at illis nec Syrum tamen est genus ,
 Nec fœdus ullum gente cum tali fuit ,
 Affinitasve. Sanguine Abrahami fatus
 Novi nepotes : ille cognatam domum ,
 Ultroque fines deferens patrios , Deo
 Jubente ; sedes quærere externas novus
 Properavit exsul , & Syri partem soli ,
 Deserta Chanaan , proprios fecit lares.

P H A R A O .

Quid esse dicam ? vel quid incertus loquar ,
 Josephè ? Notam , sentio , gentem hanc satis ;
 Sed unde noris non liquet. Tibi jam imputa ,
 F

Si tam sinistros Aula rumores ferat ;
 Dum quos deceret plectere , imprudens fove.

J O S E P H U S.

Plecti innocentes æquitas , Princeps , vetat.

P H A R A O.

Plecti nocentes Imperî leges jubent.

J O S E P H U S.

Nequeunt nocentes esse , qui culpa vacant.

P H A R A O.

Suspecta populis non vacat culpa fides.

J O S E P H U S.

Eximere vitio , cum voles , possum fidem.

P H A R A O.

Loquere ergo.

J O S E P H U S.

Prius at , oro , semoti arbitri,

Paulum relinquunt liberam fandi viam.

P H A R A O.

Abcede Miles ; Amasi , tantisper loco

Decede , jam te revoco.

 S C E N A Q U A R T A .

P H A R A O , J O S E P H U S .

J O S E P H U S .

Ne fontem argue ,

Inviçte Princeps : Gentis externæ domum
 Patriamque , casus, facta, stirpemque ultimam
 Si nosse videor ; commodam vel si manum
 Miseris tetendi : nil tibi quidquam , aut tuis
 Hinc metue regnis ; esse quos hostes putas ,
 Fratres mei sunt ,

P H A R A O .

Quas mihi ambages canis ?

J O S E P H U S .

Ignosce : vera loquimur : ambagis nihil.
 Dum tegere clauso licuit arcanum sinu ,
 Silui : filerem nunc quoque, & tenebris adhuc
 Premerem sub altis fortis ambiguis vices ,
 Tristesque casus ; sineret in dubium fides
 Vocata , populi rumor , Ægypti quies ,
 Salus meorum .

F ij

PHARAO.

Diffitas quis te in plagas

Josephe, casus egit, & patrios lares

Coëgit unum linquere?

JOSEPHUS.

Eheu! quid rogas?

Meminisse refugit animus: etiamnum, precor,

Silere liceat.

PHARAO.

Quidquid est, his auribus

Committe: fido pectore arcana occulam.

JOSEPHUS.

Ah! ne ista, fortè quæ loquar, placidum as-
perent!

PHARAO.

Confide.

JOSEPHUS.

Puerum blandius quondam Pater

Amabat: & me sive spem præter, seni

Quod obtigissem, sive quod nuptæ recens,

Primumque amatae conjugis pignus forem,

Sæpe inter ulnas & suo affasum sinu

Bonus fovebat. Hinc mihi primum exitit

Caput malorum : hinc livor , hinc odium im-
potens

Fraterna stimulans pectora in me commover.

Accepta deinde somnia in pejus , Deo

Monstrante visa , dum puer narro , acrius

Odia incitarunt : perieram ; & nacti avium ,

Me destinabant impiæ Fratres neci.

Tamen misertum est : & pudor nondum bene

Extinctus omnis tenuit armatas manus.

PHARAO.

Tantusne Fratrum corda præcipitet furor !

JOSEPHUS.

Utinam hic quiesset !

PHARAO.

Nam quod ulterius nefas

Supereft inausum ?

JOSEPHUS.

Forte , quâ propior fuit ,

Merces agebant Ismaëlitæ via.

Moramulla , tales, vile mancipium, in manus

Traditus , ad istas appuli demum plagas.

Hic me coemptum Putifar , obsequio brevi

Contentus , ultro flebili exemit joga.

Ast impudicæ conjugis captus dolis
 Vincitum tenebat carcere : hinc per te erutus
 Meliora sensi fata.

PHARAO.

Proh ! rerum vices !

Vitæ innocentis tutor est certè Deus ,
 Idemque vindex sceleris , agnosco !

JOSEPHUS.

Interim

Urgere sterilem cœperat Chanaam fames :
 Alimenta Fratres mittit empturos Pater.
 Primum ut videre licuit , agnovi statim ,
 Non agnitus tamen ipse : mox simulans metum ,
 Seu suspicarer aliquid hostilis doli ,
 Excutere cœpi plurima : hinc patrem audio
 Adhuc valentem vivere ; uterinum domi
 Natum esse fratrem. Pectus inflexit puer :
 Vultus tueri placuit : accitur , venit ,
 Mihique coram sistitur. Vidi : jactatis
 Non fuit amanti ; jussit indulgens amor ,
 Ut innocentes necerem abeunti moras :
 Ac , ne qua forte causâ deficeret ; Scyphus ;
 Scyphus ille , deinceps tot querelarum caput ,

Summo puelli sacculo furtim abditus.

P H A R A O.

Bene est : amanti gratulor : Fratrem hunc tibi
 Josephæ , habebis : cæteri pœnas luent.

J O S E P H U S.

Nam quas ? Dolumne rursus hostilem times ?

P H A R A O.

Quas fratricidis debeo : ultricem manum
 Crimen nefandum poscit ; ultoris vices
 Implebo.

J O S E P H U S.

Potuis ah ! precor , tecum id puta ;
 Quod ille , cujus numen est cælo , Deus ;
 Fratrum per isthæc odia consultum tuæ ,
 Voluit saluti :

P H A R A O.

Quisquis est tandem hic Deus ;
 Josephæ , meriti gratiam impensæ feret ,
 Pœnam nocertum.

J O S E P H U S.

Pœna quam iratus paras ;
 Etiam innocentes obruet : non omnium est
 Hæc culpa ; sunt, quos noster inflexit dolor ;

Quod vivo; fratrum munus est; vitam dedit
Fraterna pietas.

P H A R A O.

Igitur insontes mihi
Nocentibus distingue.

J O S E P H U S.

Men' Fratrem, putas,
Id posse? grati pignus hoc animi feram
Natus parenti: sobolem ut excisam audiat,
Præfente me, volente; dum nostras adhuc
Luget tot annos, fortis ignarus, vices?
Da, da perennes potius afflictæ senis
Siccare lacrymas; gaudeat natis pater
Per me receptis; si quid obsequio potest
Meruisse; te Josephus hoc unum rogat.

P H A R A O.

O ! dignum amoris specimen ! Huc Amasis
gradum.
Acceleret.

SCENA

SCENA QUINTA.

PHARAO, JOSEPHUS, AMASIS

MILITES

AMASIS.

Adsum.

PHARAO.

Quid velim , jam jam scies:
 Paullum opperire. Miles , i , gentem exteram
 Suis catenis solve , totamque ocyus
 Huc siste turbam. Sunt tui ; Fratres habe ,
 Josepho , post tot sortis ærumnas graves
 Fruere receptis.

AMASIS. *A parte.*

Nam quod attonitas ferit,

Mihî fulmen aures !

JOSEPHUS.

Patere munificam ut manum

Amplectar.

PHARAO.

Hic est , Amasi , & Ægypto & mihî

G.

Hospes timendus? Imperi hostes hic fovet?
 Quo te impotens invidia, quo cæcus furor
 Rapuere? Numquid inelyto talem viro
 Inferre labem puduit? Ulciscar probum,
 Iosephe. Procul hinc vile, despectum caput
 Rape ad necem, Satelles.

A M A S I S *Supplex ad Iosephi genua.*

Ah! parce, obsecro,
 Prorex verende, genibus affusum vides;
 Misereſce.

J O S E P H U S *Ad Pharaonem.*

Nequis, oro, tam lætam diem
 Letho cruentet; gratiæ hunc cumulum peto,
 Ignosce.

P H A R A O *Ad Iosephum.*

Tibi sic cuncta pietatem occinunt.

Ad A. quasim. Agnosce* vitæ munus, & grates habe;
 Vives.

A M A S I S.

Dies me nullus immemorem arguet.

P H A R A O *Ad Iosephum.*

Tibi nunc tuorum dum frui amplexu licet,
 Unum vicissim, Rex peto,

J O S E P H U S.

Quod vis , jube.

P H A R A O.

Tibi , tuisque pandit Ægyptus sinum ,
 Josephæ : Fratres ergo , longævus pater ,
 Nati , nepotes , tota conveniat domus :
 Partisque per te gaudeat mecum bonis.
 Abscedo.

J O S E P H U S.

Quæ par gratia egregiis potest
 Tot esse meritis ?

S C E N A S E X T A.

J O S E P H U S.

Summa votorum attigi ,
 Ille , ille , qui me Fratribus deinceps meis ,
 Mihique Fratres reddat , illuxit dies.
 O me beatum ! , vos ô irarum procul
 Stimuli , catenæ , servitus , carcer , probra ,
 Et quas tot annos pertuli ærumnas , date ,
 Date locum amor ! quid loquor ? Tu me ô Deus !
 Qui nosti , & imas pectoris latebras vides ,
 G ij

Adesto testis, si qua stimulatam egerit
 Vindicta pectus! Quin age: amplexus juvat
 Demum in beatos rueret... *Succedunt: tremor
 Quirit æger artus: obstupent oculi solo
 Defixi, & ora tristis obnubit dolor.

SCENA ULTIMA.

JOSEPHUS, RUBENUS, JUDAS,
 SIMEON, BENJAMINUS,
 LEVI, ISSACHAR, ZABULON,
 DAN, NEPHTALI, GAD, ASER.

JOSEPHUS.

Simulasse satis est: prodit impatiens amor,
 Et longiores rumpit exosus moras.

Josephus ego sum..... Mentis abscedat stupor:
 Nil fingo: Fratrem cernitis: fratrem bene
 Conspersa lacrymis ora, si taceam, probent.
 Adeste, Fratres; nostra nunc se se explicent,
 Tam longa post exilia, & ambiguas vices,
 Concessa tandem gaudia.

77
RUBENUS.

Eheu !

BENJAMINUS.

Frater est ;

Josephus ?

JUDAS.

Ubi sum ?

SIMEON.

Si quod est fulmen Polo ;

Feriat nocentes !

LÈVI.

Lucis inviæ piget !

ISSACHAR.

Occidimus !

ZABULON.

Actum est !

DAN.

Meruimus !

NEPHTALI.

Cur non prius

Licuit perire ?

GAD.

Cur nec infantes licet ?

G iij

A S E R.

Mors , causa mortis absit , in pretio foret.

J O S E P H U S.

Unde ille gemitus , ista quem , Fratres , petunt.
Lamenta ?

J U D A S.

Fratres impios , nefarios ;
Abominandos , atque carnifices petunt.

R U B E N U S.

Ah ! perime cunctos ; quodlibet lethi genus
Statuisse placeat fontium in pœnas , pati
Graviora decuit.

J O S E P H U S.

Ergo metuendus super
Josephus ? Heu me ! Frater est : dulce ô nimis
Blandumque Fratris nomen ! injustos metus
Abjicite , luctu ponite & lacrymis modum.

S I M E O N.

Nam quæ cruoris copia clueret scelus ?

J O S E P H U S.

Doluit , abunde est : quidquid in Fratrem piget
Peccasse , mentis opus id æternæ fuit.
Ille , ille cœli rector , & mundi arbiter ,

Qui nostra nunc fata moderatur Deus ;
 Per ista , queis me tandiu afflixit ; mala ,
 Vobis parabat certam in Ægyptum viam.
 Juvat paterno turpiter pulsum solo
 Errasse profugum : carcere in cæco juvat
 Traxisse vincla : nempe ni profugus forem
 Hodie feraci ditis Ægypti plaga
 Fratres carerent ! Nempe nisi vinctus forem ,
 Famulare collum subderent Fratres jugo !
 Dulces catenæ ! dulcis exiliū labor ,
 Secura vobis unde contingit salus !
 Siletis ? aut nil lugubrem præter sōnum
 Implebit aures ? Sed quid ulterius , precor ,
 Fratres , coire pectori pectus vetat ?
 Accedite. Ecquis osculum primus feret ?
 Tun' , Benjamine , Fratris amplexum fugis ?
 Præire ne te pigeat.

BENJAMINUS.

Ad sacros prius ,
 Generose Prorex , patere ut advolvat pedes.

JOSEPHUS.

Assurge , Fratrem amplectere , in pectus tue ;

Melius amorem , Frater, hinc longum ebibes;
 Huc involare pariter, & collo manus
 Rubene, Juda, nectite ! ah ! nunquam excidet,
 Ambos ut in me senserim quondam pios.

RUBENUS.

Quid vetera refricas vulnere ?

JUDAS.

Hoc voti caput ,

Obliterari turpe si pateris nefas.

JOSEPHUS.

Tu , care Simeon , si quid in vinclis fuit
 Gravius ferendum , parce.

SIMEON.

Felix ô nimis

Hac sorte , Simeon ! alia meruissent manus
 Gestare vincla : quæ tuli , impatiens dabat
 Hæc amor.

JOSEPHUS.

Adeste nunc quoque ; Issachar , Levi
 Et vos , Zabulon , Nephtali , Gad , Dan ,
 Afer ,

Dilecta Fratrum capita ; sinceri hæc , precor ,

Vel levia amoris pignora , & fragiles notas
 Excipite ; vobis intimi cordis sinus
 Utinam paterent !

RUBENUS.

Ergo sic te vindicas ;

Dum te, tuosque vincis !

JUDAS.

Hoc pretio bonus

Inimica pensas odia ?

JOSEPHUS.

Quid trahimus moras ?

Ite , ite Fratres : perditum luctu patrem
 Læto beate nuncio : invalidum licet
 Adducite : illum tota comitetur domus ,
 Sterilibusque Chanaan triste destituat solum.
 Ultro feracis copiam Ægypti facit ,
 Sedemque Pharao propriam hîc vobis parat.
 Adeamus unâ Regem & affusi ad pedes
 Grates feramus.

SIMEON.

O amor !

JUDAS.

O felix dies !

BENJAMINUS.

O hospitalis !

RUBENUS.

O tuis semper Deus ;

Cum plectis , & cum parcis , ex æquo bonus.

Finis Actus quinti.

Ex Typographia ANTONII LAMBIN.

